

ΕΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

N. ΟΙΚΟΝ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθμὸς 3, παρὰ τὸ
τυπογραφεῖον τῆς «Κορίννης»

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' αὐθείας εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματοσήμου καὶ χαρτονομισμάτων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ (μετὰ εἰκόνα), μυθιστορία Οὐδίας Κόλλινς, μετάφρασις Χαρ.
Ἀννίνου. (Συνέχ.). — Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΕΟΡΩ, μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά. (Συνέχ.).
— Η ΕΥΤΥΧΙΑ, φανταστικὸν διήγημα, κατὰ τὸ γαλλικόν, ὑπὸ Π. Ι. Φέρεπου.

ΕΤΗΡΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προσληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις: φρ. 5, ἐν ταῖς ἱκαρχίαις 6.
Ἐν τῇ ἱερωτικῇ φρ. γρυσά 10. Ἐν Ῥωσσίᾳ ρούβλια 4.
ΦΙΛΑΔΑ προηγούμενα λιπτά 20.



— Κυρία Μίτσελσον, ὁ πολύσαρκος ἑκεῖνος γηραιὸς ξένος εἶνε ἀγύρτης... (Σελ. 101).

Η ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΟΥΔΙΑΚΗΣ ΚΟΛΛΙΝΣ

Μετάφρασις Χαλαλάμπους Ἀννίνου

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Εἰς ποῖον σημεῖον λοιπὸν εὐρισκόμεν; Ἄ! ναί! — Ἡ νεῖς ἐλιποθύμησεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ μετὰ τῆς κομῆσεως τὸ τέϊόν της· ἡ περίπτωσις αὕτη θὰ μ' ἐνδιέφερεν ἴσως, ἐὰν ἦμην ἰατρός της, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦμην, μόνον ἀνίαν μοι προύξενσεν. Ὅταν ἀνέκτισε τὰς αἰσθήσεις της, μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, εὐρέθη ἐξηπλωμένη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, συντροφευομένη ὑπὸ τῆς κυρίας μόνης τοῦ ξενώου. Ἡ κόμησας θεωροῦσα ὅτι ἦτο ἡδὴ ἐξώρας καὶ ὅτι δὲν ἦ-

δύνατο περισσότερον νὰ μείνῃ ἐν τῇ κόμῃ, ἀπῆλθεν, ἅμα ἡ νεῖς ἔδωκε σημεῖα ζωῆς, ἡ δὲ ξενόδοχος ἔσχε τὴν καλοσύνην νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὴν μέχρι τοῦ δωματίου της.

Μείνσας μόνη ἠρεῖνησεν ἐν τῷ στηθιδέσμῳ της—λυπούμαι διότι δευτέραν φοράν ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ταπεινὴν ταύτην λεπτομέρειαν—ἀνεῦρε δ' ἐν αὐτῇ τὰς δύο ἐπιστολάς ὅπως ἀνεπαφους, εἰ καὶ παραδόξως συντεθλασμέναι. Διαρκούσης τῆς νυκτὸς ὑπέστη σκοτοδινιάσεις τινάς, ἀλλὰ τὴν πρῶτην εὐρέθη εἰς κατὰστασιν ἐπιτρέπουσαν αὐτῇ νὰ ταξειδεύσῃ. Ἐδῶκεν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τὴν ἀποθυνομένην εἰς τὸν εὐπατρίδην τοῦ Λονδίνου—τὸν

ἀγνωστον τοῦτον τὸν ὁποῖον δὲν εἰξεύρω—ἔπειτα δὲ ἀκολουθεῖσα ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον τὰς ὁδηγίας της, μοι ἐνεχείρισεν ἰδιοχείρως τὴν δευτέραν ἐπιστολήν. Αὕτη ἦτο ἡ γυμνὴ ἀλήθεια καὶ μολονότι οὐδὲν ἡδύνατο νὰ μεμψθῇ ἐαυτὴν δι' ἐκουσίαν ἀμέλειαν ἦτο λίαν τεταραγμένη. Ἀγωνιωδῶς ἐξελιπάρει μίαν λέξιν ἀπαντήσεως. Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὁ Λουδοβίκος νομίζει ὅτι αἱ ἐκκρίσεις ἐπανελήφθησαν. Τοῦτο εἶνε δυνατόν· ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἀξιοσημείωτον εἶνε ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπώλεσα τὴν ὑπομονήν μου. Ἦνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἐπενόησα, ὅπως θέτω τέρας εἰς τὴν ἐκ-